

[Ove Jensen]

ganske kort tid, om ganske få år, før vi overhovedet ikke har en animalsk produktion af landbrugsvarer her i landet. Det vil sige, at man godt kan forberede sig på at sige farvel og tak til den store nettovalutaindtjening, man har haft fra landbruget, for den vil helt automatisk ophøre, når man byder et erhverv sådanne forhold, at jo mere de arbejder og producerer, jo ringere indtjening har de. Man kan roligt indstille sig på en sådan udvikling.

Ministeren kom i sin afslutning med en trussel. Det var noget i retning af, at ministeren ville tage et initiativ til løsning af ejendomsbeskatningsproblemet her i den nærmeste fremtid eller til næste år. Hvad ligger der i det? Er det en ny statsejendomsskat i stedet for f.eks. den statsgrundskyld, vi skal have nu? Eller betyder det, at hver gang der bliver devalueret, så skal statsgrundskylden forøges? Eller er det en værdistigningsafgift, eller hvad er det? Det var en bemærkning lige i farten, da ministeren gik ned fra talerstolen. Jeg synes, det kunne være ret så interessant at høre lidt nærmere om, hvad der ligger i den sætning.

Jeg vil også godt spørge ministeren, om ikke formålet med en devaluering er at give eksporterhvervene bedre vilkår, således at vi kan få mere gang i eksporten og få øget valutaindtjeningen og beskæftigelsen.

Ministeren kom med den direkte forkerte oplysning, at forslaget ikke inddrager hele devalueringsegevinsten. Efter de tal, vi har fået gennem bilag i udvalget, er der altså 100 mill. kr. tilbage, og forslaget vil inddrage de 250 mill. kr., så den oplysning var altså ikke rigtig.

Aase Olesen (RV):

Jeg skal ikke forlænge debatten, men i forbindelse med det, ministeren sagde, blot sige, at på fredag bliver der jo lejlighed til en egentlig debat om helheden i denne pakkeløsning. Men det kan måske være nødvendigt at slå fast for historiens skyld, at da forhandlingerne mellem os og regeringen brød sammen, var der hverken enighed om over-skudsdelingsforslaget med den centrale fond eller om skattelovgivningen, herunder det foreliggende forslag.

Wilhjelm (VS):

Da det er helt utænkeligt, at EF-tilhængere ville kunne bare nærme sig sandheden i et svar til hr. Jens Peter Jensen – det gælder også skatteministre – så står jeg i den lidt mærkelige situation, at jeg uden at bryde mig om devalueringen må fortælle hr. Jens Peter Jensen, at den officielle begrundelse ikke har været det, hr. Jens Peter Jensen sagde, nemlig at skaffe større indtægter til disse erhverv, men at øge deres konkurrencedygtighed. Det lader sig ikke gøre med et erhverv, der gennem EF-reglerne fuldstændig er sat uden for enhver konkurrence med de prisaftaler, der eksisterer inden for EF på landbrugsområdet.

Hr. Ivar Hansen sagde, at de synspunkter, jeg havde fremlagt, unddrog sig enhver diskussion. Det kan jeg da godt forstå at han ikke ønsker. Jeg kan godt forstå, at han ikke vil konfronteres med, at hans parti for nogle timer siden havde så ondt af, at det netop var landbrugerne, der blev ramt af en formuebeskatning, der først rammer oppe omkring 1½ mill. kr., og så nu skal have det til at se ud, som om landbruget overhovedet ikke tjener nogen penge.

Jeg kan også godt forstå, at han nødig vil ind i, hvordan det kan gå til, at nettovalutaindtjeningen stiger med 58 pct., når man samtidig siger, at indtægten for landbruget falder og falder, som om der var tale om, at staten simpelt hen eksproprierede hele produktionen. Det passer jo ikke, som hr. Ivar Hansen var en lille smule inde på, at forklaringen er omkostningsstigningerne. Der er det nok mere rigtigt, hvad hr. Ove Jensen sagde. Omkostningsstigningerne har været 10–12 pct. om året. Det bliver ikke 58 pct. på tre år, sådan som nettovalutaindtjeningen har været, og det vil altså sige, at omkostningerne ikke engang har taget deres del af merindtægterne.

Derimod tror jeg, vi nærmer os sandheden i den belæring, jeg fik i sidegangen af en tidligere landbrugsminister, nemlig at der er noget rigtigt i begge dele. Der er sket denne merindtjening, der er sket denne 58 pct.s forhøjelse på kun tre år, men den er ikke gået ud til de enkelte landbrugere, fordi den stort set er havnet ikke så meget i disse omkostningsstigninger, men i landbrugets egne andelsforædlingsindustrier. Der er en kæmpeinvestering dér, som i hvert fald nogle fra landbruget åbenbart kan forholde sig fornuf-